

مجید صالحی با «شماره ده گریخت» به «فجر» می آید

فیلمبرداری فیلم سینمایی «شماره ده گریخت» به تهیه کنندگی ایراهیم اصغری و کارگردانی و نویسندگی حمید زرگرزاده، از چند روز گذشته در شهرک سینمایی دفاع مقدس آغاز شده است. در این فیلم مجید صالحی، سیلک صفری، بهرنگ علوی، احمد کاوری و... به ایفای نقش می پردازند. «شماره ده گریخت» روایت قصه فرار پرماجر ای یک اسیر ایرانی از زندان رژیم بعث عراق است. سازندگان «شماره ده گریخت» در نظر دارند این فیلم را برای حضور در چهل و یکمین جشنواره فیلم فجر آماده کنند. حمید زرگرزاده پیش از این فیلم‌های «ماهورا» و «برای مرجان» را به عنوان کارگردانی در کارنامه کاری خود دارد. مهر

«مرد ایرانی» بدون مجید مظفری ساخته می شود

اواخر سال ۱۴۰۰ پروانه ساخت فیلم سینمایی «مرد ایرانی» به کارگردانی مجید مظفری و تهیه کنندگی محمدحسین فرحبخش صادر شد. ولی ساخت آن پس از هشت ماه با کارگردان دیگری انجام می شود. کارگردان فیلم از مدت‌ها قبل تغییر کرده بود و به گفته فرحبخش، کریم لینی جایگزین مظفری شده است. فرحبخش گفت: «مرد ایرانی» در مرحله هماهنگی و انتخاب چند بازیگر است و با آماده شدن شرایط، ساخت آن آغاز خواهد شد. کریم لینی، هم که در بازیگری سابقه بیشتری دارد، پیش تر در فیلم‌هایی چون «خواب زده‌ها»، «ایتالیا ایتالیا»، «پاسیو»، «آگر ما»، «نیمه شب اتفاق افتاد» بازی داشته و دو فیلم «دشمن زن» و «گریه سیاه» را نیز کارگردانی کرده است. ایستا

اقتصاد سینمای کوتاه با بخش خصوصی قدرتمند شکوفایی شود

تنها متولی فیلم کوتاه است و دیگر نهادهای فرهنگی آن را کف‌آرها کرده‌اند. در حالی که گزینه‌هایی مثل شبکه‌های تلویزیونی خصوصی، پلتفرم‌های اینترنتی، بخش‌های فرهنگی، هلدینگ‌های تجاری خصوصی و... هم وجود دارند که در همه جای دنیا به فیلم کوتاه ورود می کنند. کاری که سیاستگذاران فرهنگی باید انجام می دادند. و در آن موقع ضمن حمایت از لجن‌سینمای جوان، وارد مذاکره و کادرسازی در حوزه‌های دیگر هم می شدند. نمونه معروف این اتفاق کمپلی «BMW» است که چند وقت پیش از ساخت ۱۰ فیلم کوتاه حمایت کرد و فیلم‌نامه‌هایی مورد حمایت قرار گرفتند که قصه‌شان در یک اتومبیل «BMW» روایت می شد. این اتفاق در کشور ما هم می تولد رخ دهد. نبی، گفت: سینمای ایران یک سینمای رتلی و نفتی است، تا زمانی که فیلم با پول نفت ساخته شود، کسی به تولید برای مخاطب توجه ندارد. برای مثال به سینمای بلند اشاره می کنم. در طی این سال‌ها فیلم‌های سینمایی متعددی می بینید که با بودجه‌های کلان دولتی ساخته شده‌اند که حتی ۱۰ درصد از سرمایه خود را هم بر نمی گردانند ولی باز هم ساخته می شوند و باز هم در گیشه شکست می خورند. در این شرایط مشخص است که برای مخاطب اهمیتی قائل نیستند و فقط به دنبال ارائه آمار کاری هستند. این کارگردان در ادامه اظهاراتش تأکید کرد: برای رشد اقتصاد سینمای کوتاه به بخش خصوصی قدرتمند نیاز داریم که حتی جشنواره مستقل برگزار کند. در چنین شرایطی است که رقابت در عرصه سینمای کوتاه شکل می گیرد و اعتبار این سینما نیز افزایش پیدا می کند. در حال حاضر اکثریت بر این عقیده‌اند که سینمای کوتاه پله‌ای است برای راه‌یابی به سینمای بلند و نگاه جدی به آن وجود ندارد. وی، درباره افزایش سطح کیفی فیلم‌های کوتاه در سال‌های اخیر گفت: از سال ۱۳۹۴ یا ۱۳۹۵ تا امروز سینمای کوتاه به لحاظ کیفی رویه رشد بوده چرا که امروز نسلی روی کار آمده که به اینترنت دسترسی دارد و فیلم‌های کوتاه

یونانی، کارگردان فیلم کوتاه، درباره اقتصاد سینمای کوتاه در ایران و راهکارهای تقویت آن گفت: در هیچ دولتی نگاه استراتژیک و بلندمدتی به فرهنگ وجود نداشته و تا کنون همواره جایگزین نگاه استراتژیک بوده است. منظور من از استراتژی یک نقشه راه بلند مدت است. ما امروز نمی دانیم سال ۱۴۰۵ در چه نقطه‌ای از فرهنگ قرار خواهیم داشت. نمونه متأخر این بالاتکلیفی، اتفاقی است که در زمان شیوع کرونا رخ داد. کسانی که سینمای جهان را دنبال می کنند، می دانند که در دنیا بخش و نمایش آثار کم کم به سمت اکران در پلتفرم‌های اینترنتی می رفت و سینماگران بزرگی در دنیا مثل ملاتین لسکورسزی یا کوئینتین تارانتینو هم فیلم‌هایی برای این کمپلی‌های اکران آنلاین ساختند. اما پس از اینکه کرونا وارد ایران شد، به یکباره همه اکران آنلاین را گریخته نجات بخش برای آن روزهای بحرانی دانستند اما دیدیم که چند فیلم اینگونه اکران شدند و نتیجه بخش نبود و در نهایت نزدیک به ۲۰۰ فیلم در صرف اکران قرار گرفت. نبی تصریح کرد: وقتی نگاه کلان و راهبردی در حوزه فرهنگ وجود ندارد، طبیعتاً در بحران‌ها نیز راهکاری وجود ندارد و بحران کرونا به ما ثابت کرد که فرهنگ و هنر چقدر در نگاه مسئولان بی اهمیت است و در چنین شرایطی نمی توان انتظار داشت که سینمای کوتاه به عنوان زیرمجموعه‌ای از فرهنگ، وضعیت بهتری داشته باشد. ما نمی دانیم چه برنامه‌ای برای فیلم کوتاه وجود دارد، مدیران در همه دولت‌ها حرف‌های زیبا و خوبی زده‌اند، فعالان عرصه فیلم کوتاه را آینده‌سازان و فیلمسازانی جسور می دانند، از تنوع ژانر و موضوع در این سینما صحبت می کنند اما در واقع اتفاقی رخ نمی دهد و همان نگاه سنتی دهه ۶۰ در عرصه مدیریت وجود دارد. او افزود: همچنان عقیده بر این است که لجن‌سینمای جوان ایران به عنوان نهاد دولتی فعال در عرصه فیلم کوتاه باید به تنهایی سینمای کوتاه را مدیریت کند. نگاه به شکلی است که گویا این لجن

روز دنیا را می بیند و به واسطه همین ارتباط شناخت خوبی از سینما دارد. فیلمسازان بسیاری در سال‌های اخیر به جشنواره‌های خارجی راه پیدا کرده‌اند، آثار مختلف را در جشنواره‌ها دیده‌اند یا حتی امروز کتاب‌های بسیاری درباره ساخت فیلم کوتاه ترجمه شده‌اند که در دهه ۱۳۶۰ و ۱۳۷۰ اصلاً این امکانات وجود نداشت. این کارگردان درباره راهکارهای موجود برای رشد اقتصاد سینمای کوتاه خاطر نشان کرد: آدام اسمیت جمله‌ای دارد که می گوید «سیاستمداران تاجران خوبی نیستند»، من با اقتباس از این جمله می گویم سیاستمداران، سینماگران خوبی هم نیستند. به نظر من دولت باید از این نگاه مدیریتی سنتی و ارگانی دست بردارد و به سمت شبکه‌سازی در بخش خصوصی بیاید. شبکه‌سازی و گسترش بخش خصوصی واقعی ایجاد شود تا رقابت و شکوفایی سینما به وجود بیاید. در این شرایط اگر من بخواهم فیلمی بسازم به شرکت‌های غیر دولتی رجوع می کنم چرا که لجن‌سینمای جوان ممکن است اولویت‌هایی داشته باشد که فیلم من را مورد حمایت قرار ندهد. در این صورت تنوع موضوع و ژانر به خودی خود شکل می گیرد. وقتی تک‌قطبی بودن سینما از بین برود نگاه‌های مختلف در آن ظاهر می شوند، سرمایه وارد می شود، رقابت شکل می گیرد، کیفیت آثار افزایش پیدا می کند و بار مسئولیت‌های لجن‌سینمای جوان هم کمتر می شود و بیشتر از همیشه می تولد بر مبحث آموزش تمرکز کند. ایستا

بزودی در سینما

روایتی ناگفته

از یک معضل اجتماعی

تیه کتنده و کارگردان: محسن اسلام زاده